

پرورش عواطف

انسان در صحنه زندگی - وراثت و محیط

* * *

انسان در صحنه زندگی

محیط زندگی اجتماعی انسان درست مانند یک جنگل است در جنگل گیاهان و درختانی گوناگون ، که هر کدام از نظر خاصیت رنگ ، گل و بویه ، باهم تفاوتی بسیار دارند ، بعضی میخورد ، دسته‌ای از درختان ، سر بزرگ کفیده و شاخ و برگ انبوه خود ، سطح زمین را سایه خود پوشیده اند ، دسته‌های دیگر ، همواره در زیر سایه آنها زندگی میکنند و از دنیای وسیع و پستاد بیرون بیخبرند و بالاخره فواید گیاهانی دیرسده که بیش از چند سانتیمتر طول ندارند و در این محیط نشو و کم نور ، سختی اکسیرن و مواد مورد لزوم را از هوا میگیرند ، در جنگل دنیا نیز همه نوع آدم پیدا میشود ، آدمیایی پای بند اصول و موازین اخلاقی ، وظیفه شناس و آشنای با آداب معاشرت و هر پان و باعاطفه و ... و آدمیایی بی بندوبار ، بی وجدان ، وظیفه شناس و ... دسته‌ای این و راستگر ، مردم دوست و فعال و دسته‌ای دزد ، شرور خونخوار ، سر بار و تقییل دیگران ... گروهی خیال پرداز ، شاعر ، شعر دوست ، نقاش ، هنرمند و گروهی ؛ متفکر ؛ محقق ؛ اهل تفحص و سپهر و سیاحت ... و بالاخره مردمی هم هستند که جاه طلبی و حب ریاست ، طوری آنها را کور و کر کرده ، که انسانیت و وجدان و انسانیت را بجا میگذارند و در دست نطفه مقابل کسانی هستند که نسبت بجاه و مقام ، بی علاقه هستند یا اینکه مشروع آنرا نمی بینند ، علاوه بر همه اینها اختلافات ناشی از ساختمان بدن آنها نیز درخور توجه و دقت است .

شاید ، بلکه حتماً - مقدار زیادی از این تفاوتی لازم باشد تا جامعه که از همین افراد گوناگون ساخته شده است بتواند بسیر تکاملی خود ادامه دهد و از احاطه کمبود مصالح که چیزی جز نیروی انسانی نیست ، دچار وقفه و رکود نگردد .

ولی نباید فراموش کرد که تفاوتی و اختلافات ، تا آنجا مفید است که عامل پیشرفت و تکامل اجتماع باشد اما آنجا که سدی در راه پیشرفت و تکامل باشد ، باید بان پایان بخشید ، روی همین اصل ، « اوگوست گنت » که به عنوان پدر جامعه شناسی جدید شهرت یافته است ، با ملاحظه

انقلاب فرانسوی و روحیه روحانی که دنبال آن بر اثر اختلال در روشها و سلیقههای جمعیتها و احزاب مختلف، پدید آمده بود، بنظر می افتد که: « باید دوره انقلاب را بست، برای بهترین دوره انقلاب بگویند: آنچه باعث تباين اعمال میگردد، تباين عواطف است و آنچه تباين عواطف را سبب میشود، تباين در عقايد است پس اگر بخواهيم توافقي در اسال برقرار کنیم بايد هماهنگي عواطف را دسترسازيم و اين ممکن نخواهد بود مگر اينکه سازش بين عقايد برقرار نماييم، راه نجات و رستگاري فرانسوي دنيا غير از اين نيست.» (۱)

اين مطلب از لحاظ کلی و اساسی، مطلبی صحیح است. مابعد نتیجهای که او گویست گفت، برای تأسیس فلسفه تحقیق و پژوهی توسط (۲) خود داد آن بگردد، کاری نداریم. آنچه در اینجا مورد نظر است، این است که: بیان نیست که تفاوت افراد، عقید است مضر و خطرناک خواهد بود، بنابراین باید کاری کرد که در میان افراد یک نوع هماهنگی عاطفی و حتی فکری برقرار گردد تا پیشرفت جامعه متوقف نماند.

وراثت و محیط

نکتهای که از نظر ما، بخاطر درک همه جانبه موضوع مقاله، توجه بان لازم است، پیدا کردن این تفاوتها و دیگر گویبهاست، اگر چه یک مرتبه دیگر هم بطور فشرده، و خلاصه، درباره آن بحث کرده ایم و تحت عنوان: « اگر همه مردم یکسان باشند » علل تفاوتها را بیان نموده ایم. در اینجا نیز یاد آور میشویم که شخصیت انسان بر روی دو عوایه وراثت و محیط قرار میگیرد، استوار است.

هر گاه ملاحظه کنیم که کودکانی که در یک محیط تربیت میشوند، پرورشکار، آنها را یکسان تربیت میکند. با هم اختلاف پیدا میکنند، باید توجه کنیم که علت اختلاف آنها عامل « وراثت » است، بالعکس اگر عامل وراثت آنها یکی باشد مع الوصف با هم مختلف باشند. طبیعتاً علت اختلاف آنها محیط تربیتی آنهاست. مثلاً دو قلو معاین که از هر لحاظ از حیث وراثت یکدیگر شبیهند (۳)، اگر از تربیت مساوی بهره مند شوند، طبیعتاً با یکدیگر کمتر فرقی پیدا

۱ - فلاسفه، رگه - ۲ - positivisme

۳ - دو قلوها بر دو قسمند: ۱ - همزاد - همانند، هنگامی که اسپرم در دو اولویون زن با یکدیگر می آمیزند و اولین سلول سفیدهای را بوجود می آورند، گاهی اتفاق می افتد که این سلول از وسط نیم میشود، آنگاه هر یک بصورت یک انسان کامل در می آیند، در اینصورت دو قلوها که بطور کامل یکدیگر شباهت دارند، همانند نامیده میشوند. گاهی زن بیضایی که اول - که اغلب جنین است - دو اولرها میکند این دو اول با دو اسپرم مرد می آمیزند و هر کدام بصورت یک انسان در می آیند. در اینصورت دو قلوها را که لازم نیست با یکدیگر شبیه باشند، همزاد میگویند، این نوع دو قلو، ها گاهی از لحاظ جنس هم با هم اختلاف پیدا میکنند اما نوع دو قلوهای همانند، حتی از لحاظ جنس هم با هم تفاوت ندارند یا هر دو پسرند یا هر دو دختر.

میکند و اگر از تربیت مختلف برخوردار شوند، با هم مختلف خواهند بود، علت اینکه اطفال یک خانواده با هم اختلاف پیدا میکنند، اختلافی است که در عامل وراثت آنهاست، بحث وراثت و محیط یکی از مباحث دقیق و شیرین روانشناسی است، امیدواریم در فرصت مناسب، این بحث را دنبال کنیم.

دکتر الکسیس کارل فرانسوی در کتاب « انسان موجود ناشناخته » میگوید: « بین کودکان یک خانواده که همگی در همان یک مادر و یک نحو پرورش یافته اند، اختلافات فاحش در شکل و قد و ساختمان بدنی و حالت عصبی و میزان فعالیت فکری و صفات معنوی وجود دارد، بدیهی است که این اختلافات، ارثی است.»

اسلا معتبده روانشناسان این است که: « اگر چه تأثیر محیط در خصوصیات خلقی و شخصیت آدمی مورد قبول عموم است، ولی اینطور بنظر میرسد که توارث نیز در شکل خصوصیات خلقی و شخصیت انسان تأثیر بسزائی دارد»

مقصود این نیست که خصوصیات فطری خشونت و رافت و امانت، مستیما بوراثت، بستگی دارد، بلکه منظور آن است که ساختمان عصبی و روش ما را برای بعضی از اعمال و حالات، مستعدتر از رفتار و اجزای دیگر مینماید، در مسائل مربوط بدو قلوهای همانند معلوم شده است که این دو قلوها، از لحاظ احساسات و خصوصیات خلقی و عصبی و اصل و اب و اعتماد بنفس و همچنین ثبات عاطفی به مراتب بیشتر از دو قلوهای همزاد یکدیگر شباهت دارند.

شواهد بسیاری در دست است که نشان میدهد، استعداد ابتلا یعنی از امراض روحی، ارثی است. مثلاً میتوان گفت: استعداد ابتلا یعنی از امراض روحی که به تقسیم خاطر موسوم است و تقریباً یک درصد امراضی امریکا گرفتار آن هستند، تا اندازه ای ارثی است، احتمال اینکه بعضی بیماریها پدر و مادری که مبتلا باین بیماری هستند، باین مرض مبتلا گردند، دو تا سه درصد می باشد، اگر یکی از دو قلوهای همانند، اسکیزوفرنیک شود یعنی به بیماری « تقسیم خاطر » مبتلا گردد، احتمال اینکه دو قلوئی همانند او نیز « اسکیزوفرنیک » شود، شش برابر آن است که بزرگتر خواهد بود و خواه معمولی او مبتلا باین مرض گردد، البته محیط عامل مؤثری برای شیوع مرض می باشد، در اینک شواهد است، استقامت روحی فرد در در هم میشکند، این استقامت روحی در افراد فرقی میکند و برای اشخاصی که استعداد ابتلائی مرض را دارند معمولاً این استقامت کمتر است (۱)

اکنون که چگونه حالات انسان را در سطح زندگی و تأثیر عامل وراثت و محیط را در شخصیت او دانستیم باید نقش « یک پرورشکار خوب » را مورد بررسی قرار دهیم این بحث را در شماره آینده مقاله فرمائید.

(۱) روانشناسی عمومی، جزوه شماره ۲ نشریه مؤسسه ملی روانشناسی.